

Галина Чулінда

МІЙ ТАТУСЬ ГЕРОЙ

терапевтична казка

Галина Чулінда

МІЙ ТАТУСЬ ГЕРОЙ

терапевтична казка

Дніпро
«Середняк Т.К.»
2025

Галина Чулінда

Мій татусь Герой – Дніпро: Середняк Т. К., 2025, — 32 с.

ISBN 978-617-8540-26-5

Ілюстрації та обкладинка
Створено за допомогою технології ШІ
Літературно-художнє видання

Авторка казки
Галина Чулінда

Консультантка з казкотерапії
Анна Сапена

Редакторка
Тетяна Корінь

Дизайн обкладинки
Максим Порхун

Створення дизайну книги та макетування
Галина Чулінда

ПЕРЕДМОВА

Дорогий читачу,

ця казка народилася зі світла, надії та віри в добро. Вона про маленьку, але мужню країну бджіл, які невтомно працювали, будуючи своє щасливе майбутнє. Але одного дня злі оси та підступний Трутень Гедзь вирішили відібрати у них все, що вони створили.

Проте ця історія — не лише про боротьбу. Вона про любов і відвагу, про тих, хто захищає своїх рідних і свою землю, навіть якщо для цього доводиться ставати крильцями вітру чи промінцем сонця.

У серці цієї казки — хлопчик-бджолик, який втратив тата, але ніколи не залишився без його любові. Бо справжня любов сильніша за час і відстань.

Ця книга для всіх, хто вірить у справедливість, добро і диво. І для тих, хто пам'ятає...

З любов'ю —
авторка

МІЙ ТАТУСЬ — ГЕРОЙ

На нашій мальовничій землі, у рідній неньці-країні жили дуже працьовиті та добрі бджоли. Країна була великою та щедрою на простори. Якщо мандрівник вирушав у дорогу, то міг тижнями йти через поля, ліси та гори. А річка, широка й синя, текла поміж пагорбів й несла свої води далеко-далеко. Її шлях зникав та губився за обрієм, а в спокійній воді озер відбивалося небо — безкрає як сама країна.

Омивали її береги два моря. Перше менше та мілкіше. Друге зберігало у своїх глибинах незліченні скарби. Рибалки казали, що тут водиться така риба, якої ніхто й ніколи не бачив, немов із казок. Вночі море засинало, заколисане легкими хвилями. Ось тоді воно виблискувало так, наче зорі впали просто у воду.

Жили в тій країні невтомні та мудрі бджоли. Вони дбайливо берегли та примножували її багатства.

Бджоли навчались, працювали, створювали сім'ї, купували житло у вуликах, подорожували квітучими полями та садами. Одним словом, ЖИЛИ. Маленькі бджоленята ходили в садочок, старші — в школу. Всі були різні, але вулики дружили й допомагали один одному.

Аж раптом настали темні часи. Родючі землі, гарні бджолині міста приглянулися сусідам. Їх з'їдала злість і заздрість чужому щастю. Володар тієї країни Трутень Гедзь звик вирішувати все силою й привласнювати те, що йому не належить. Він зібрав величезне військо ос і наказав захопити бджолині землі. Ос було стільки, що чорна хмара з гострими жалами закрила сонце. Здавалося, що день перетворився на сутінки. Їхній гул нагадував грім, а земля тривожно здригалася.

Та не так сталося, як гадав Гедзь. Його військо зупинив незламний дух бджолиного народу. Багато бджіл залишили свою роботу, взяли бджолину зброю та пішли на захист

своєї домівки. Йшли на битву бджоли-чоловіки, бджоли-жінки й навіть бджоли-дідуся підсобляли, чим могли.

Важкі бої з ворогом тяглися не один місяць і навіть не один довгий рік. Родини бджіл навчилися жити в різних умовах, в чужих домівках, бо не всі вулики вціліли. Дорослі розумні бджоли казали, що до всього з часом звикаєш і навчаєшся радіти тому, що є. Про напади ворога повідомляв протяжний звук, схожий на величезну розлючену осу. А в перерві між повітряними тривогами великі й маленькі бджоли знаходили радості у дрібничках.

У одному вулику жив маленький бджолик, на ім'я Михасик. Веселий, жвавий хлопчина полюбляв грати у футбол разом з друзями, кататись на самокаті та хрумкотіти смачними крекерами.

Він мешкав разом з матусею. Михасик беріг маму та у всьому їй допомагав. Битва з осами тривала, і татусь хлопчика став на